

Ενότητα 13^η Δάμων και Φιντίας

Διονυσίου τυραννοῦντος Φιντίας τις Πυθαγόρειος	Όταν ασκούσε την εξουσία ο Διονύσιος, κάποιος Φιντίας Πυθαγόρειος,
ἐπιβεβουλευκῶς τῷ τυράννῳ,	που είχε συνωμοτήσει εναντίον του άρχοντα,
μέλλων δὲ τῆς τιμωρίας τυγχάνειν,	και επρόκειτο να τιμωρηθεί,
ἤτήσατο παρὰ τοῦ Διονυσίου χρόνον	ζήτησε χρόνο από τον Διονύσιο,
εἰς τὸ πρότερον ἅ βούλεται διοικῆσαι	για να τακτοποιήσει προηγουμένως τις υποθέσεις του·
δώσειν δ' ἔφησεν ἐγγυητὴν τῶν φίλων ἓνα.	και είπε ότι θα δώσει για εγγύηση ένα φίλο του.
Τοῦ δὲ δυνάστου θαυμάσαντος, εἰ τοιοῦτός ἐστι φίλος	Κι επειδή ο άρχοντας άπόρησε αν υπάρχει τέτοιος φίλος
ὃς ἑαυτὸν εἰς τὴν εἰρκτὴν ἄντ' ἐκείνου παραδώσει,	που θα δεχτεί να φυλακιστεί αντί για εκείνον,
προεκαλέσατό τινα τῶν γνωρίμων ὁ Φιντίας,	ο Φιντίας προσκάλεσε κάποιον από τους φίλους του,
Δάμωνα ὄνομα, Πυθαγόρειον φιλόσοφον,	που ονομαζόταν Δάμων και ήταν Πυθαγόρειος φιλόσοφος,
ὃς ἔγγυος εὐθύς ἐγενήθη.	ο οποίος μπήκε αμέσως εγγυητής του.
Τινὲς μὲν οὖν ἐπήνουν τὴν ὑπερβολὴν	Μερικοί λοιπόν, επαινούσαν την υπερβολή
τῆς πρὸς τοὺς φίλους εὐνοίας,	της αγάπης προς τους φίλους,
τινὲς δὲ τοῦ ἐγγύου προπέτειαν καὶ μανίαν κατεγίνωσκον.	κάποιοι όμως καταλόγιζαν επιπολαιότητα και παραφροσύνη στον εγγυητή.
Πρὸς δὲ τὴν τεταγμένην ὥραν ἅπας ὁ δῆμος συνέδραμεν,	Την καθορισμένη ώρα όλος ο λαός συγκεντρώθηκε
καραδοκῶν εἰ φυλάξει τὴν πίστιν Φιντίας.	περιμένοντας με αγωνία αν ο Φιντίας τηρήσει την υπόσχεσή του.
Ἦδη δὲ τῆς ὥρας συγκλειούσης Φιντίας ἀνελπίστως	Και όταν πια πλησίαζε η ώρα, ο Φιντίας ανέλπιστα
ἐπὶ τῆς ἐσχάτης τοῦ χρόνου ῥοπῆς δρομαῖος ἦλθε.	ήρθε τρέχοντας την τελευταία στιγμή.
Θαυμάσας οὖν ὁ Διονύσιος	Ο Διονύσιος, λοιπόν, από θαυμασμό
ἀπέλυσεν τῆς τιμωρίας τὸν ἐγκαλούμενον	απάλλαξε από την τιμωρία τον κατηγορούμενο
καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἄνδρας	και ζήτησε από τους (δύο) άνδρες
τρίτον ἑαυτὸν εἰς τὴν φιλίαν προσλαβέσθαι.	να τον δεχτούν ως τρίτο μέλος της φιλίας τους.

Παράλληλα κείμενα

Στον λόγο του Ισοκράτη Πρὸς Δημόνικον –που θεωρείται από τους φιλόλογους νόθος– βρίσκουμε ποικίλες συμβουλές για το πώς πρέπει να ζει ο άνθρωπος. Στο συγκεκριμένο απόσπασμα ο συγγραφέας συμβουλεύει τον Δημόνικο για τα κριτήρια με τα οποία πρέπει να αξιολογεί τους πραγματικούς φίλους.

Κείμενο	Μετάφραση
<p>Δοκίμαζε τοὺς φίλους ἕκ τε τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας καὶ τῆς ἐν τοῖς κινδύνοις κοινωνίας· τὸ μὲν γὰρ χρυσίον ἐν τῷ πυρὶ βασανίζομεν, τοὺς δὲ φίλους ἐν ταῖς ἀτυχίαις διαγιγνώσκομεν. Οὕτως ἄριστα χρήσει τοῖς φίλοις, ἐὰν μὴ προσμένης τὰς παρ' ἐκείνων δεήσεις, ἀλλ' αὐτεπάγγελτος αὐτοῖς ἐν τοῖς καιροῖς βοηθῆς.</p> <p>Ἰσοκράτης, Πρὸς Δημόνικον 25-26</p>	<p>Δοκίμαζε τους φίλους και από τις ατυχίες στη ζωή και από τη συμμετοχή στους κινδύνους· γιατί το χρυσάφι το δοκιμάζουμε στη φωτιά, τους φίλους όμως τους διακρίνουμε στις ατυχίες. Τόσο ἄριστα θα συμπεριφέρεσαι στους φίλους αν δεν περιμένεις τις παρακλήσεις τους αλλά αν τους βοηθᾶς αυθόρμητα σ' αυτούς τους καιρούς.</p>